

Hvali Sion

posljednica

Gregorijanski napjev, Francuska XII. st.

Harm: F. Dugan

1. Hvali, Si-on, Spa-si - te - lja, Vo-đu svog i U - či - te - lja pje-sma-ma i po - pjev-kom.
2. Uz-di - ži ga iz - nad sve - ga, ne - ćeš pre - već hvalit nje - ga ni - ti ko - jom po - hva-lom.

3. Sla - va e - vo ve - li - ka je: ži - vi kruh što ži - vot da - je ča - stit nam je o - vaj dan.
4. Kruh, što bi kod sve - tog sto - la, me-đu dva-naest a - po - sto-la po - dije - ljen i bla - go - van.

5. Poj-mo pu - nom, ja - snom rije - či, ne - ka mi - lo klik - će, je - či sr - da - ca nam skla - dan glas.

6. Blagdan slav - ni svet - ku - je - mo, u - sta - no - vu spo - mi - nje - mo go - zbe što je da - de Spas.

7. No-vog Kra-lja stol je o-vo, na njem e-vo Ja-nje no-vo, sta-rom Va-zmu do-đe kraj. Ne-sta sli - ka to-ga tre-na,

8. is - pred zbi - lje mi - nu sje - na, tmi - nu prog - na sunčev sjaj. Što sâm stvo - ri o - no ve - će, Kri - sto i - sto tvo - rit re - će, Po - u - će - ni ka - ko tre - ba, pri - no - si - mo da - re ne - ba

9. do - vijeka na spo - men svoj. Na - u - ke namsve - te gla - se: kruh u tije - lo pre - tvara se, vi - no u krv Gos - pod - nju.
10. u žr - tvi spa - so - nos - noj. Ne shva - ća - mo, ne gle - da - mo, al' po ja - koj vje - ri zna - mo što van re - da bi - va tu.

13. U dvali - ka tu se ta - je sil - ne stva - ri koji - ma je tek vanj - ši - na ra - zli - kom. Kad ga pri - maš, ni - je di - o,
14. Tijelo hra - na, krv je pi - će, Kri - sto - vo je i - pak bi - će sve pod sva - kom pri - li - kom. Je - o je - dan, je - lo tri - sta,

15. ni - je kri - ška, ne - go ci - o lju - di - ma se pre - da - je. Do - bar, o - pak, bla - gu - ju ga kob je i - pak sva - kom dru - ga:
16. sva - ki pri - ma sve - ga Kri - sta, nit ga je - lom ne - sta - je. Smrt je zli - ma, do - brim ži - će, gle - daj: i - sti kruh i pi - će,

19.
20.

17. ži - vot i - li smrt - ni mrak. Kad je taj - na raz - lo - mljena, znaj da čest joj o - dije - lje - na
18. plod to - li - ko ne - jed - nak. Nit se mijenja što pri to - me stas il' sta - nje sa - kri - to - me:

21.
22.

ko cje - li - na vrije - di nje - na, jer u sva - koj sav je dar. An - de - o - ske e - to hra - ne,
pri - li - ke se sa - mo lo - me, ne tr - ga se sa - ma stvar. Da - vno mu je spo - mi - nja - nje

pu - tni - ci se njo - me hra - ne; to je kruh za o - da - bra - ne, ne da - je se svi - je - tu zlom.
I - za - ko - vo žrt - vo - va - nje, iz - ra - el - skog Va - zma ja - nje, ma - na, hra - na pu - sti - njom.

23. Do - bar pa - stir, pra - vo je - lo smiluj nam se Ja - nje bi - je - lo, daj nam hra - nu svo - je Tije - lo
24. Sil - ni Bo - že, što nam je - sti na ze - malj - skoj da - ješ ce - sti: daj nam go - re s to - bom sje - sti,

23. bra - ni, vo - di sta - do cije - lo k stra - ni ži - ća bla - že - nog.
24. me - đu sve - ce ti nas smje - sti u ne - bu kod sto - la svog. A - men. A - le - lu - ja.